

[Bramsnaes.]

der ikke kom mig ved, sagde den højtærede Handelsminister — maaske ikke med de Ord, men det var Meningen. Nej, det vedkommer jeg heller ikke som Person, men det vedkommer mig som Politiker, som Borger i Danmark, og jeg maa udtrykke min allerhøjeste Forbavselse over, at man i Madsen-Mygdals Ministerium mener, at man kan lade en Mand varetage to saa betydningsfulde Ministerier som Ministeriet for offentlige Arbejder og Erhvervsministeriet. Derved giver man efter min Mening Udtryk for, at i Erhvervsministeriet er der egentlig ikke noget videre at bestille, Arbejdet der kan man gøre saadan i sine ledige Stunder, som jeg sagde, og det Arbejde, man skal gøre i et Ministerium i sine ledige Stunder, vil oftest blive af den Art, at man sørger for, at der ikke sker noget. Men jeg kan heller ikke tænke mig, at det ikke skulde falde temmelig nøje sammen med Regeringens almindelige Politik, det har vi dog set adskillige Eksempler paa i den Tid, dette Ministerium har siddet. Naar Spørgsmaal vedrørende Erhvervsministeriet skulde frem, ja, saa var det altid saaledes, at der ingen Ting skete, det var altid det, der kom ud af det. Der er jo ingenting sket i Erhvervsministeriet, og vi skal se: der sker saamænd heller ikke noget, fordi den højtærede Trafikminister faar Lov til at være Erhvervsminister. Der er ogsaa nogle, der siger — jeg ved, at man skal ikke tro alt, hvad der siges, men man hører det somme Tider —: Man har ikke villet tage en ny Erhvervsminister, for det hele varer ikke saa længe; der er ingen Grund til at tro, at dette Ministerium bliver siddende saa forfærdelig længe, det mener de rimeligvis selv, siden de ikke vil besætte et saa vigtigt Ministerium, men lader Forretningerne bestride ved en Slags Konstitution. Der findes jo ingen Lovbestemmelser om, hvor længe Ministerposter kan besættes ved Konstitution. Vi har efterhaanden faaet saadanne Lovbestemmelser for Embedsstillinger, men for Ministerier findes tilsvarende Bestemmelser ikke; derfor er det naturligvis ikke noget afgørende Bevis for, at man har tænkt sig at holde op forholdsvist hurtigt — det er muligt, man har tænkt sig, at denne Konstitution skal vare flere Aar. Men jeg vil alligevel gøre den højtærede Handelsminister opmærksom paa, at saaledes ser man i Almindelighed ikke paa det ude i Befolkningen. Man ser paa det paa den Maade, som jeg antydede: at naar Ministeriet gør saadan, er det, fordi det mener, at det hele kun er en forbigaaende Periode, og at der derfor ikke er

noget Grund til at ulejligly andre med at udnævne dem til Ministre.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger i Anledning af, at den højtærede Handelsminister syntes lidt forarget over, at jeg har tilladt mig at omtale dette mærkelige Dobbeltforhold. Jeg har omtalt det paa en noget udførlig Maade, og det har jeg gjort med velberaad Hu, fordi jeg mener, at det i Virkeligheden er en Sammenblanding, som man, hvis den skal vare længe, i allerhøjeste Grad maa misbillige. Det er umuligt at passe to saa store Ministerier samtidig, og det vil formentlig betyde, at det bliver Erhvervsministeriet, der faar Lov til at sejle sin egen Sø som det Ministerium, man har saa ringe Interesse for i Madsen-Mygdals Kabinet.

Jeg skal derefter gaa over til nogle af de almindelige Udtalelser vedrørende Lovforslaget, som den højtærede Handelsminister fremsatte. Den højtærede Minister sagde, at det var ikke en Tilfældighed, at man havde ventet med at fremsætte Aktieselskabslovforslaget; det var ud fra den Betragtning, at man skulde vogte sig meget for at lovgive i en Kriseperiode om saadanne Spørgsmaal, og derfor var det maaske ogsaa for tidligt — saaledes forstod jeg den højtærede Minister —, at det Forslag blev forelagt, som den tidligere Handelsminister Hr. Jørgen Christensen fremsatte i 1923. Ja, det var altsaa en Kritik af det tidligere Ministerium, og naar man her møder dette Ministeriums Handlinger og faar dem præsenteret for at vise, hvorledes et Venstreministeriums Handlinger har været tidligere, og til Belysning af, hvorledes man har forandret sig, saa kan det være ganske klogt at søge at reducere den Klogskab, som den Gang fandtes i Venstreministeriet, ved at forklare, at det egentlig var et Fejlgreb, at man i 1923 fremsatte et Aktieselskabslovforslag. Jeg maa dog sige, at denne almindelige Talen om, at man ikke skal lovgive i en Kriseperiode, den vil jeg fordømme, for den vil praktisk talt føre til, at man aldrig faar gennemført nogen Lov. Med den Motivering vil man altid kunne finde Grund til at opsætte en Lovgivning, man ellers skulde gennemføre. Konsekvent vil dette Standpunkt føre til, at man aldrig kan lovgive paa saadanne Omraader. Jeg ved godt, at denne Anskuelse har hjemme i adskillige politiske Partier, og jeg hører nu, at den ogsaa har hjemme i dette Ministerium, og saa maa man rette sig derefter. Der er jo noget, der hedder Banklov, som man somme Tider